

IARF is een ontmoetingsplaats voor hen die streven naar de vrijheid van godsdienst en levensovertuiging en naar het bevorderen van mensenrechten op dit gebied

IARF Nederland organiseert twee maal per jaar een bijeenkomst, de voorjaars- en de najaarsbijeenkomst. Twee maal per jaar publiceert IARF Nederland een Nieuwsbrief. Zowel de bijeenkomsten als de Nieuwsbrief zijn gratis voor leden. Een lidmaatschap kost € 30 per jaar.

Zaterdag 20 juni 10.30-12.30 uur: Algemene Ledenvergadering van IARF Nederland in Gebouw De Levensbron, Vloeddijk 62 te Kampen, Overijssel (inclusief lunch)

Zaterdag 20 juni 2015 van 13.30 tot 14.45 Interreligieuze viering en Diësviering van IARF Nederland rond het thema "Verbinden" in samenwerking met Zinzoekers-IJsseldelta. Daarna tot 16.30 uur de voorstelling "Dichter bij Elk-ander" van Kirsten Benschop en Rinus van Warven. Plaats: Lutherse Kerk, Burgwal 85, 8261 ES Kampen.

Zaterdag 28 juni 14 – 21 uur NLS-Bijeenkomst Vier de Aarde in cultureel centrum De Zalen, Riouwstraat 1, Den Haag ter gelegenheid van het VN Jaar van de Aarde. Het is een middag- en avondprogramma met sprekers, workshops en bewegingskunst. Dr Ibrahim Abuleish leidt een van de workshops. Rond 18 uur krijgt u een Vedische maaltijd geserveerd.

Donderdag 8 oktober 2015 NLS Symposium Wat voor Samenleving Willen Wij? in Utrecht in samenwerking met het Utrechts Platform voor Levensbeschouwing en Religie (UPLR) en Het Apostolisch Genootschap (Het ApGen). Dit is tevens de Najaarsbijeenkomst van IARF Nederland. IARF leden mogen gratis deelnemen. Naar een Landelijk Stemgeluid (NLS) is een samenwerkingsverband van en tiental landelijke organisaties, waaronder IARF Nederland, die zich bezig houden met dialoog, religieuze tolerantie en godsdienstvrijheid.

Bestuur IARF Nederland

- Kees de Haas, *voorzitter*
- ds Tina Geel, *vice-voorzitter*
- Annelies Trenning, *secretaris/penningmeester*, Paduaweg 65, 3734 GJ Den Dolder
tel: 030 2281777, e-mail: iarf-nlg.tre@xs4all.nl
- Lucie Meijer, *financieel adviseur en ondersteun(st)er*.
tel: : 020-6693912, e-mail: luciemeijer@xs4all.nl
- Onno Oeseburg, *lid*

Bezoek onze vernieuwde website <http://iarfnederland.nl>

Inhoud

Van de redactie	3
Bij de Bektashi van Albanië	4
AISA Nederland: Werelddag van het Samenleven	6
Het Samenwerkingsverband "Naar een Landelijk Stemgeluid"	8
Actie voor vredesopbouw in Belfast, Noord Ierland	9
Nieuwe kandidaatbestuursleden stellen zich voor	12
Jaarvergadering en Diësviering	14
Project Dichter bij Elk-ander	15

Vorkant: Poster 'Peace not War' van Armando Milani

Van de redactie

Afgelopen april kwam de nieuwe IARF International Council (het internationale bestuur) bijeen voor de tweedaagse jaarlijkse vergadering. Dit keer was Nederland uitgekozen: Hotel Belvedere in Schoonhoven, een prachtige locatie aan de Lek. De sfeer was goed en het weer was zo goed, dat er een keer op het terras kon worden geluncht. Om de gasten te verwelkomen waren zes IARF-leden op maandag 13 april naar Schoonhoven gekomen om met elkaar te dineren en ideeën uit te wisselen en contacten te leggen. Het 'levende contact' werkte ook nu weer opperbest. Daarom blijven we ons ervoor inzetten om niet óver, maar mèt mensen van andere culturen te praten en vooral: hen zelf aan het woord te laten.

Het Internationaal bestuur onder voorzitterschap van ds Wytske Dijkstra in Schoonhoven

Ook in dit nummer willen we daarvan een voorbeeld geven. U treft zowel een stuk van AISA en een samenvatting van het persbericht over de bijeenkomst op zondag 28 juni in Den Haag, georganiseerd door enkele van onze partners in NLS. Tenslotte: We zien u heel graag op zaterdag 20 juni in Kampen op onze ledenvergadering en onze Diësviering en de erop aansluitende uitvoering van het Project Dichter bij Elk-ander van Kirsten Benschop en Rinus van Warven.

Václav Havel: “[Seek the company of those who are searching for the truth, and avoid those who have found it.](#)”

Nikkyo Niwano (founder of IARF member group Rissho Kosei-kai; IARF President 1981-84):

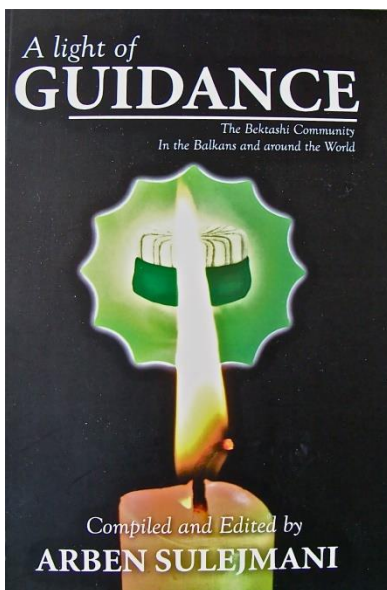
“[I am beginning today; I am a lifetime beginner...](#)”

Bij de Bektashi in Albanië

Van 17 tot 20 maart van dit jaar waren Wytske Dijkstra, Lucie Meijer en Ton Copier te gast bij de IARF Ledengroep Bektashi Gemeenschap (Soefi moslim) in Macedonië en Albanië. In Nieuwsbrief 47 van mei 2014 is al uitgebreid bericht over de Bektashis.

Aanleiding voor het bezoek was het verschijnen van het door IARF Nederland gesponsorde boek "A Light of Guidance, The Bektashi Community in the Balkans and Around the World." Het boek is samengesteld en geredigeerd door Arben Sulejmani en gepresenteerd tijdens een Bektashi symposium in Tirana, Albanië. Hier is de hoofdzetel van de Bektashi geloofsgemeenschap gevestigd. Bij de presentatie was de eerste minister van Albanië Edi Rama aanwezig. Hij gaf een goede speech over godsdienstvrijheid in Albanië. Hij komt zelf uit een orthodox dorp, maar is rooms-katholiek gedoopt. Hij zegt hierover: "I do not practice any faith other than to the self and other people, but I don't believe that the existence or non-existence of God is a matter that can ever be resolved by mortals." Samen met vier religieuze leiders, waaronder Baba Mondi maar ook met de Sunni moslimleider, die op de foto staat, liep hij mee in Parijs in de "We Are Charlie" demonstratie tegen de brute moordaanslag op de redactie van dit satirische tijdschrift. Wij danken de VVH Kampen-Noord Oost Polder voor hun financiële bijdrage aan dit project. Meer over de Bektashi: <http://bektashiorder.com/>

Het boek 'A Light of Guidance' kunt u bestellen bij onze secretaris Annelies Trenning.

Opening Symposium in het Centrum van de Bektashi in Tirana, Albanië met van links naar rechts Bektashi leider Baba Mondi, Edi Rama, de premier van Albanië, een Moslimleider en Lucie Meijer, namens IARF Nederland.

Godsdienstvrijheid in Albanië

Shtrigan uit Tirana (ontleend aan LiveLeak (liveleak.com))

Als gevolg van de geopolitieke ligging als een kruispunt tussen Oost- en West-Europa, Noord-Oost en Zuid-Oost-Europa zijn er al eeuwenlang in Albanië vier religies: de Sunni Islam, de Bektashi, de orthodoxe christenen en de rooms-katholieken. Om de nationale eenheid te bewaren en geen verdeeldheid op basis van religie toe te staan hebben Albanese leiders voortdurend aangedrongen op religieuze harmonie en zelfs op het aangaan van interreligieuze huwelijken.

Tijdens het communistische bewind van 1945 tot 1990 onder Enver Hoxha was de uitoefening van elke religieuze activiteit verboden. In 1967 riep Albanië zich officieel uit tot de eerste atheïstische staat. Priesters, die religieuze vieringen organiseerden, werden gearresteerd of zelfs geëxecuteerd. Na de val van het communisme werd de religie direct weer toegestaan.

De Bektashi is een tak van de islam, die veel overeenkomsten heeft met het christendom. De Ottomanen gebruikten de Bektashi geloofsgemeenschap om Albanezen op een vreedzame manier te bekeren tot de Islam. Bij de Bektashi hoeven vrouwen geen gezichtsbedekking te dragen, ze nemen deel aan de vieringen in de tekkes (de plaats van gebed), vrouwen biechten aan een priester, ze gebruiken niet het Arabisch als liturgische taal, en hun gebedsgebouwen hebben geen minaretten. Bovendien chanten hun priesters niet, zoals de imams dat doen bij het reciteren van de sura's van de Koran.

Degenen die zich tot de Bektashi religie bekeerden betaalden in de Ottomaanse tijd minder belasting dan de christenen. Dat is de reden dat veel gezinnen, vooral de armere, zich tot de Bektashi bekeerden. Maar de zonen van degenen die christen bleven hoefden niet te dienen in het Ottomaanse leger. Daarom bleven families die zich de hogere belastingen konden veroorloven christen. Als gevolg hiervan kan het voorkomen dat twee broers uit hetzelfde gezin twee verschillende religies hebben. Zelfs nu nog zijn er in Albanië moslim families met een christelijke achternaam. Dit klinkt soms een beetje absurd, zoals iemand die Ali Shengjergji oftewel Ali Sint Joris heet.

Het merendeel van de inwoners van Zuid-Oost- en Zuid-Albanië zijn orthodox. Het grootste deel van Noord-Albanië, met zijn afgelegen bergachtige gebieden, waar de Turken en zelfs de Byzantijnen geen interesse in hadden om dit te bezetten is nog steeds rooms-katholiek. In de grote steden is er een moslimmeerderheid met een belangrijke orthodoxe minderheid, maar je kunt ze niet van elkaar onderscheiden vanwege de eeuwenlange traditie van religieuze harmonie.

De Ottomaanse Turken waren bijna 500 jaar in de Balkan. In 1826 werd de Bektashi geloofsgemeenschap verboden. Bektashi moslims werden gedwongen om zich te bekeren tot de Sunni Islam. Maar de Bektashi overleefden de onderdrukking en Albanië werd de zetel van de wereldwijde Bektashi beweging.

Om de nationale eenheid te bewaren hebben Albanese schrijvers in gedichten en in toneelstukken mensen aangespoord tot het aangaan van interreligieuze huwelijken. Zo benadrukten ze dat de echte religie van de Albanezen is het Albanees-zijn is. Op sommige plaatsen werd het aangaan van een interreligieuze huwelijk zelfs wettelijk afgedwongen.

Na de val van het communisme gingen de grenzen van Albanië open. Veel Arabische religieuze leiders kwamen naar Albanië om de geïsoleerde en arme gemeenschappen in bergachtige gebieden te helpen. Sommigen van hen echter misbruikten hun vrijheid, hun door de Albanese overheid gegeven om mensen in hun scholen te radicaliseren. De officiële Sunni moslimgemeenschap heeft hierop gereageerd en hen gerapporteerd aan de overheid. De overheid

heeft verschillende van dit soort radicale leiders gearresteerd en nu vindt dit soort radicalisering niet meer plaats. De Albanezen, die leven in het grensgebied met Servië hebben ook krachtig verzet geboden tegen islamisering met het oog op het behoud van hun nationale identiteit.

Omdat Albanese religieuze leiders hun religie nooit hebben gebruikt voor het scheppen van verdeeldheid en voor haat is Albanië het enige land in Europa dat meer joden had na de Tweede Wereldoorlog dan ervoor. Voor de oorlog waren er 200 joden in Albanië; na de oorlog waren er 2.000. Veel joden vluchtten uit andere Europese landen en vonden een toevlucht in Albanië of ze gebruikten Albanië als een brug om naar Amerika te gaan. Een van hen was Albert Einstein. Er is een monument in Israël opgericht dat ons wil herinneren aan de hulp gegeven door Albanese moslims om joden tijdens de Tweede Wereldoorlog te redden.

AISA Werelddag van Het Samen Leven

De Islam kent een spirituele traditie, die sinds de tijd van de Profeet Mohammed de boodschap van geestelijk leider op geestelijk leider doorgeeft. Deze traditie uit zich in het Soefisme (Tassawuf). Deze scholen hebben altijd midden in de samenleving gestaan en zich belangeloos ingespannen voor het algemeen welzijn. Vandaag de dag is dat niet anders. De vormen veranderen echter wel met de tijd. Dit huidige tijdperk verlangt een organisatorische structuur van deze traditie, een structuur die haar in staat stelt zich tussen de maatschappelijke, religieuze, spirituele, media en politieke landschappen te begeven. Zodoende heeft de Alawiyya-Darqawiya-Shadiliya Soefi Weg, gesticht in 1909, zich georganiseerd in een niet gouvernementele organisatie (NGO). Ze draagt de naam AISA-NGO, welke een afkorting is voor de Internationale Alawiyya Soefi Vereniging. Haar naamgever is Sjeik Ahmed Mustafa al-Alawi, geboren in 1869 te Mustaghanam in Algerije. De huidige Soefigids van deze Weg is Sjeik Khaled Bentounes.

AISA-NGO is een internationale spirituele organisatie, die bij de Economische en Sociale Raad (ECOSOC) van de Verenigde Naties consultatieve status heeft, net zoals de IARF. AISA-NGO heeft regionale en nationale afdelingen (chapters). AISA Nederland is een onderdeel van AISA-NGO. AISA draagt bij aan de oplossing van spirituele en ethische vraagstukken door het inspireren en versterken van het Samen Leven van de diverse beschavingen en religies. Zij maakt zich sterk voor een cultuur van vrede. AISA stimuleert de culturele samenwerking, de broederschap en het wederzijdse begrip tussen religies en spiritualiteiten.

Een van de projecten waar AISA zich voor inspant is de Werelddag van het Samen Leven (WDSL). De cultuur van ieder voor zich, die een zeldzaam hoog niveau heeft bereikt, bevordert de tegenstrijdigheid tussen individuen en tussen samenlevingen. Sommigen pleiten ervoor om angst te confronteren met angst. Zij eisen hun ruimte in de wereld doormiddel van geweld. Anderen doen het door uitsluiting. Het uitsluiten van verschillen, met behoud van de ruimte voor zichzelf, door anderen weg te sturen, door het onderhouden van homogeniteit, en de wereld alleen willen zien zoals je die al kent. Dit zijn allemaal slechte oplossingen. Er is een voertuig nodig om een boodschap van hoop te verspreiden aan de mensheid. Er is een middel nodig dit verlangen luid en duidelijk te uiten, het verlangen naar het leren samen leven voor een betere toekomst voor iedereen, hier en overal in de wereld. De WDSL is een boodschap aan de jongeren en aan de wereldburgers opdat ze ontwaken, wakker worden en gaan inzetten voor een samenleving, die gebouwd is op de fundamentele waarden van respect voor zichzelf, voor de anderen en voor het leven in zijn geheel.

De eerste etappe van dit project is de VN zover krijgen de Werelddag van het Samen Leven officieel uit te roepen. Al vierentwintig VN-landen, waaronder de VS en Frankrijk, hebben hun

diplomatieke steun toegezegd. Deze dag zal een gelegenheid worden om overal ter wereld evenementen te organiseren die oproepen tot het scheppen van deze Cultuur van Vrede, terwijl we onze bekwaamheid tot het beter samen leven ontwikkelen. Vanuit deze context wil AISA-NGO andere NGO's van de ECOSOC verzoeken te helpen, door in hun netwerken deze wereld-petitie te verspreiden. Deze petitie kan miljoenen handtekeningen verzamelen van hen die het verlangen hebben om hun stem te doen horen voor de schepping van deze dag, die een symbool is voor een samenleving waarin vrede en het "betere samen leven" de sociale relaties levend houdt. Wij vragen IARF Nederland, met haar meer dan honderdjarige ervaring, om voor deze dag ruimte te maken in haar agenda en op die dag evenementen te organiseren. Al deze acties vormen een tegenwicht tegen de cultuur van geweld en ze kunnen functioneren als hefboomen van hoop en verandering ten behoeve van een cultuur van vrede.

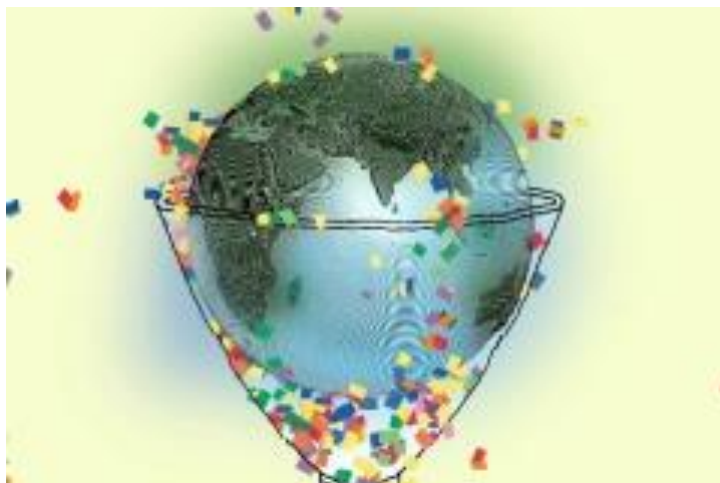
Spiritueel leider van Tariqa Alawiyya (Soefiweg Alawiyya), Sjeikh Khaled Bentounes, is oprichter van AISA-NGO. Hij woont in Algerije. Als onvermoeibare pelgrim en schrijver reist hij al e jaren de wereld rond. Hij doorkruiste Europa, Afrika, het Midden-Oosten en het Verre-Oosten, waar hij de traditionele soefi-lering (*tasawwoef* in het Arabisch) doorgeeft. Hij nodigt mannen en vrouwen van alle richtingen uit om hen tot het inzicht te brengen dat ze in staat zijn om universele wezens te worden, bewaarders van een buitengewoon erfgoed, namelijk het erfgoed van de wijsheid van de mensheid hen gegeven door de goddelijke genade en die in alle tijden en bij alle volkeren te vinden. Zijn onderricht is universeel en niet sectarisch van aard. Het is een onderricht dat het ontwaken van een innerlijke visie stimuleert.

Sjeikh Bentounes is de achterkleinzoon van Shaykh al-Alawi (1874-1934). In oktober van dit jaar zal de UNESCO de honderdste verjaardag van de oprichting van de Alawiya Soefiorde vieren in Parijs.

AISA-Nederland heeft ongeveer dertig leden. AISA-NGO heeft ongeveer 500 leden met afdelingen (chapters) in Canada, Duitsland, Zwitserland, Spanje, Frankrijk, België, Mali en Nederland. Zowel AISA-Nederland als AISA-NGO hebben als enige bron van financiën de ledencontributies en vrijwillige donaties van individuen en bedrijven ten behoeve van een concreet project. Een klein gedeelte van de ledencontributie wordt afgestaan aan AISA-NGO.

Voor meer informatie over AISA, zie: <http://aisanet.nl/>.
Voor meer informatie over de Werelddag van het Samen Leven, zie: <http://jmve.ch/> U kunt daar ook de petitie aan de VN ondertekenen.

Het Samenwerkingsverband “Naar een Landelijke Stemgeluid“

IARF Nederland is een van de oprichters van het samenwerkingsverband Naar een Landelijk Stemgeluid (NLS). Sinds de oprichting ervan heeft IARF Nederland steeds haar najaarsbijeenkomsten georganiseerd samen met haar NLS partners. NLS verbindt nu tien religieus en levensbeschouwelijk georiënteerde organisaties. Ze werken samen om bij te dragen aan een betere samenleving, waar mensen werkelijk SAMEN leven. NLS organiseert interreligieuze ontmoetingen rond thema's, die spelen in de samenleving. We brengen mensen bij elkaar voor ontmoeting en bezinning. We vinden: “Als je denkt dat we in religie verschillen van elkaar, dan ben je nog niet diep genoeg gegaan.” Samen willen we nadenken over thema's, die ons diep raken en die voor de toekomst van ons allen en van de aarde relevant zijn.

Het NLS stelt zich ten doel:

De dialoog en het beraad tussen godsdiensten, religies en levensbeschouwingen in Nederland te versterken, te verbreden en te verdiepen en andere activiteiten te organiseren ten behoeve van een beter samen leven en samen te werken met instellingen, organisaties en andere initiatieven in Nederland, gericht op bovengenoemde doelen. Het NLS werkt aan deze doelstellingen door: Elk jaar minimaal één landelijk symposium te organiseren dat de maatschappelijke vraagstukken in dialoog en beraad tussen godsdiensten, religies en levensbeschouwingen aan de orde stelt en uitwerkt en/of een of meerdere andere activiteiten te organiseren ten behoeve van een beter samen leven; aan te sluiten bij “Nederland in Dialoog” zie <http://www.nederlandindialoog.nl> Zo veel mogelijk jongeren bij deze activiteiten te betrekken.

Per symposium spreken we af wie van de aan het NLS deelnemende organisaties het penvoerderschap op zich neemt ten behoeve van de organisatie en de financiering van dat symposium.

Deelnemers

Aan het samenwerkingsverband NLS nemen deel:

Tina Geels, voorzitter IARF Nederland, vrij gevestigd Remonstrants predikant, coach-pastor-theoloog,

Annelies Trenning, secretaris IARF Nederland

Mirjam Ates-Snijdewind, voorzitter Religies voor Vrede Ned.- RvV NL

<http://religiesvoorvrede.nl/>

Jan van der Klooster, ambassadeur van Het Apostolisch Genootschap (Het ApGen)

<http://www.apgen.nl/>

Ernest Spronck, op persoonlijke titel, Spiritueel Management Centrum (SMC) te Haarlem

<http://www.spiritueelmanagementcentrum.nl/>

Ari van Buuren, URI-Nederland, <http://uri.org/>

Bart ten Broek, URI-Nederland, <http://uri.org/>

Alper Alasag, secretaris Platform INS, . <http://www.platformins.nl/>

Abenbi Benaroum, bestuurslid AISA Nederland, <http://aisanet.nl/>

Mohamed Amine Touhami, voorzitter AISA Nederland, <http://aisanet.nl/>

Alaeddine Touhami, Bestuurslid AISA Nederland, <http://aisanet.nl/>

Marga Martens, Bahá'í Gemeenschap Nederland, <http://www.bahai.nl/>

“We are All Souls Together”

Actie voor Vredesopbouw aan de “All Souls” Non-Subscribing Presbyterian Church of Ireland in Belfast

Caecilia J. van Peski *

Het IARF congres dat in augustus 2014 plaatsvond in Birmingham bood, naast het programma aan de Universiteit van Birmingham, ook een facultatieve reis naar Belfast, Noord-Ierland. Zeven congresgangers namen deel aan dit programma, waaronder Wytske Dijkstra en Caecilia van Peski. Wytske onderhoudt al jarenlang een band met vrijzinnige gemeentes in Noord-Ierland; Caecilia werkt aan vredesopbouw en was vanuit deze invalshoek geïnteresseerd in het vredesproces in Noord-

Ierland.

De gastvrouw en -heer voor de IARF delegatie in Belfast waren Isabella Evangelisti en haar echtgenoot, Christopher Hudson. Beide zijn verbonden aan de All Souls Church in Belfast, een Non-Subscribing Presbyterian Church of Ireland (NSPCI). Chris Hudson is binnen deze gemeente de eerst aangewezen predikant. Hij werd in zijn gastheerschap bijgestaan door twee betrokken gemeenteleden, Alister Bell en Lynda McClean. Dit duo doorliep ten tijde van het bezoek aan Belfast de praktische modules in de opleiding tot predikant. Hun enthousiaste inbreng liet de indruk achter dat het ambt van predikant in ieder geval binnen de NSPCI in Ierland aan populariteit gewonnen heeft. Van een zelfde trend is de laatste jaren in Nederlandse vrijzinnige kerken sprake. De kerken winnen hiermee aan jeugdig elan en enthousiasme.

Het IARF bezoek aan Belfast beoogde verschillende doelen te bereiken. Allereerst was er het doel om de samenwerking tussen de IARF en de NSPCI kerken te versterken. Daarnaast stond discussie en het opdoen van ervaring met het Noord-Ierse vredesproces centraal. De rol die de kerken destijds hierin speelden kon op unieke wijze worden uitgediept omdat predikant Hudson zelf jarenlang een substantiële rol in dit vredesproces speelde. Tijdens een van de gezamenlijke avonden was er zo een vertoning van een recente BBC documentaire die op die specifieke rol van de Noord-Ierse kerken in ging. Chris Hudson kwam in de documentaire uitgebreid aan het woord, nu hij de documentaire zelf aan de delegatie liet zien kon hij direct hun verdere vragen beantwoorden.

De uit 1708 stammende All Souls Church in Belfast is voor de IARF een oude bekende. De band ook met Nederlandse kerken gaat al veel langer terug. Anecdotisch is het verhaal over het bezoek dat koningin Juliana ooit aan het pittoreske kerkgebouwtje aan Elmwood Avenue in de wijk rondom Belfast's Queen's University aflegde, als onderdeel van haar kennisname van vrijzinnige gemeentes buiten Nederland.

De Non-Subscribing Presbyterian Church of Ireland,

waartoe ook All Souls Gemeente behoort, is een liberaal-protestants kerkgenootschap dat haar oorsprong in Noord-Ierland kent. Toen in de 18de eeuw het ondertekenen van de Geloofsbelijdenis van Westminster verplicht werd gesteld voor alle Ierse presbyterianen leidde dit tot een fel protest onder een deel van de predikanten. De meeste van deze bezwaarde predikanten had eerder Arminiaanse dan Calvinistische sympathieën, een ander deel was wel Calvinistisch maar wilde niets weten van het verplicht ondertekenen van een door de 'feilbare mens' opgestelde geloofsbelijdenis, vandaar 'non-subscribing,' dat is het weigeren om een geloofsbelijdenis te ondertekenen. Uit protest tegen de gang van zaken binnen de Presbyterian Church vormden deze bezwaarde predikanten onder leiding van John Abernethy in 1725 het Presbyterium van Antrim. Hierin werd uitsluitend de Heilige Schrift erkend als regel van geloof en leven. In 1830 ontstond om vrijwel dezelfde reden de Remonstrantse Synode van Ulster. Honderd jaar en verschillende synodes later werden er contacten gelegd met liberale protestanten in Engeland en op het Europese vasteland. Zo ontstond ook de band met de Nederlandse Remonstranten. Wat beide kerken samen bindt is het feit dat zowel de NSPCI als ook de Remonstrantse Broederschap beide geen officieel uitgedragen theologie kennen. In de 'Statement of Uniting Principles' van de NSPCI, een soort beginselverklaring, wordt wel sterke nadruk gelegd op het praktische christendom; dogma's worden gerelativeerd. Het non-dogmatische principe van beide kerken vormt een vanzelfsprekend Leitmotiv voor het IARF lidmaatschap.

Aan de tweede doelstelling van het bezoek, het opdoen van kennis rondom conflict en vrede in Noord-Ierland, werd vorm gegeven middels een scala aan werk- en thematische bezoeken in en om de stad Belfast. De IARF delegatie bezocht buurtopbouwprojecten, wandelde door een wijk,

die middels een torenhoge muur (een zogenaamde 'interface wall') al meer dan veertig jaar in tweeën gereten was, gesprekken werden gevoerd met politieke dissidenten uit de hoogtijdagen van het conflict en de 'Crumlin Road Goal' werd bezocht. Dit is een gevangenis die nog stamt uit het Victoriaanse tijdperk. Tijdens de 'Troubles' in Noord-Ierland was dit de plek waar gewapende politieke dissidenten – inclusief kopstukken als dominee Ian Paisley, Bobby Sands en Martin McGuinness – in hechtenis

gehouden werden. De naargeestige sfeer van het gebouw was ook twintig jaar na sluiting nog voelbaar.

"The Troubles" ("De Problemen"), is de aanduiding voor twee perioden van onrust en geweld in de

Ierse geschiedenis, waarvan de bekendste periode die is van eind jaren '60 tot 10 april 1998, toen het Goede Vrijdag-akkoord ondertekend werd. De precieze aard van The Troubles is op verschillende manieren beschreven. Aanduidingen als terrorisme, een etnisch conflict, een conflict met vele zijden, een guerrillaoorlog en zelfs een burgeroorlog zijn gebruikt. De diversiteit aan benamingen gaat in tegen de opvatting dat het conflict enkel ging om een strijd tussen protestanten en katholieken. Het conflict is

terug te voeren naar 1609, de volksplanting van Ulster, waarbij land van katholieken werd afgenomen en aan (voornamelijk) protestantse Engelsen en Schotten werd overgedragen. Tot 1966 was het relatief vredig in Noord-Ierland, maar dat jaar zag de opleving van de Ulster Volunteer Force (UVF), een illegale paramilitaire organisatie. Veelal wordt de start van The Troubles in 1968 gezien, toen de Northern Ireland

Civil Rights Association (NICRA) een vredige mars hield. Het waren de tijden waarin mensen over de hele wereld geïnspireerd werden door de geweldloze acties van Dr. Martin Luther King Jr tegen de segregatie van zwarten in de VS. In 1969 werd de onrust erger, waarbij de barricades werden opgericht in gebieden van Derry en Belfast waar veel nationalistten woonden. De Noord-Ierse regering vroeg vervolgens de Britten om troepen te sturen.

Na jaren van geweld wordt uiteindelijk in 1994 een vredesovereenkomst ondertekend. Deze overeenkomst was een resultaat van meer dan vijftien jaar onderhandelen. Vele partijen waren bij de onderhandelingen betrokken, zo ook de kerkelijke gemeenschap van "All Souls". Maar het zou nog tot ver in de eerste jaren van de huidige eeuw duren tot de laatste politieke moord werd begaan, de Pub-moord op Robert McCartney in januari 2005, begaan door een IRA-lid.

De gesprekken met diverse betrokkenen die de IARF delegatie in augustus 2014 voerde vormden zonder uitzondering een getuigenis van de uitermate moeizame strijd die aan de breekbare vrede in Belfast was voorafgegaan.

* Caecilia J. van Peski is lid van de Remonstrantse Gemeente in Breda. Zij zet zich middels haar werk en diverse besturen – waaronder dat van het Interkerkelijk Vredesberaad (IKV) – in voor vredesopbouw. Ten tijde van het bezoek aan Belfast was zij werkzaam voor de OVSE in het oosten van Oekraïne.

Nieuwe bestuursleden voor IARF Nederland

Op onze Algemene Ledenvergadering van 20 juni in De Levensbron in Kampen stellen maar liefst drie mensen zich kandidaat om het bestuur van IARF Nederland te versterken. Hier stellen ze zich voor. De heer Bosker heeft aangegeven dat hij eerst een tijdje wil meedraaien voor hij zich definitief aan IARF Nederland bindt.

Jannes Bosker stelt zich voor

Mijn naam is Jannes Bosker, 65 jaar en Noord-Oost Groninger van geboorte, van vrijzinnig-humanistische signatuur en getrouwd zonder kinderen. Sinds 1976 woonachtig in de Noordoostpolder. Opgeleid als MTS autotechnicus en nageschoold tot HBO Bedrijfseconomie en Management en ben na mijn opleiding in de ICT beland. Als consultant, functioneel analist, verkoopadviseur, en trainer met betrekking tot logistieke dienstverlening in de autobranche en bij multinationals was ik ruim 30 jaar actief in binnen- en buitenland.

Met 55 jaar gestopt met werken om mij aan mijn hobby houtbewerking te kunnen wijden, meubelrestauratie en nieuwbouw. Daarnaast ben ik actief geweest als vrijwilliger in de schuldhulpverlening bij Humanitas en het Rode Kruis. Bestuurlijke ervaring heb ik opgedaan als penningmeester van een middelgrote landelijke patiëntenvereniging en nu bij de plaatselijke vereniging van Vrijzinnige Hervormden. Daarnaast betrokken bij het Humanistisch Verbond en de Vrijmetselarij. Mijn huidige passie is om vrijzinnig-humanistische groeperingen te bewegen tot samenwerking op zowel plaatselijk (www.dezinzoekers.nl), regionaal en landelijk niveau (VVP) en zo de versnippering van levensbeschouwelijke organisaties tegen te gaan. Als zodanig meegeholpen diverse symposia te organiseren.

Waarom IARF? Via giften ben ik in aanraking gekomen met de doelstellingen van het IARF landelijk en wereldwijd. Hierbij aansluitend past mijn passie tot leggen van contacten om te komen tot samenwerking in het brede spectrum van vrijzinnig denkenden. Ik hoop binnen het IARF vooral ook in Nederland mijn steentje te kunnen bijdragen tot dit doel. Maar verder ook vele interessante mensen te ontmoeten.

Bert Companjen stelt zich voor

In een vrijzinnige omgeving in Arnhem opgegroeid, al snel actief in de (tot 1972 nog zo geheten) Remonstrants-Gereformeerde Gemeente Arnhem. Tijdens mijn studie aan de Landbouwhogeschool te Wageningen ben ik lid geworden van de plaatselijke Remonstrantse studentengespreksgroep. Voor die groep ben ik deel gaan uitmaken van de landelijke Commissie voor het Studentenwerk, waarin studenten en studentenpredikanten overlegden. Deze commissie werd begin jaren '70 vanwege een veranderende tijdgeest omgevormd tot Commissie voor het Jongerenwerk, waarbij ik tot 1980 het voorzitterschap kreeg toebedeeld. Ik had daardoor veel contacten met gemeenten en regionale groepen jonge remonstranten en met de landelijke Doopsgezinde Jongerenbond

DJB. In 1975 werd ik door Lucie Meijer attent gemaakt op het bestaan van de International Religious Fellowship, een kleine club van jongerenorganisaties van vrijzinnige groeperingen in de Verenigde Staten, Groot-Brittannië, Duitsland en Zwitserland. Later kwam er zelfs een groep uit Japan bij. In de IRF heb ik tot 1985 actief meegedraaid. Namens de IRF was ik vanaf 1978 of 1979 minstens twaalf jaar lid van het bestuur van de Nederlandse Ledengroep van de IARF (NB deze gegevens noem ik uit mijn hoofd en moeten wel even gecheckt worden :-)

Het voorgaande is slechts een klein deel uit de beginperiode van mijn nog steeds zeer afwisselende kerkelijke bezigheden, waarover heel wat te vertellen valt en die wat mij betreft nooit zullen stoppen. Duidelijk is voor mij, dat ik het samenspel binnen plaatselijke, regionale, landelijke en internationale vrijzinnige en oecumenische verbanden met veel plezier beleef en probeer mijn steentje eraan bij te dragen. Een mens kan echter niet op meer dan één plek tegelijk zijn, waardoor ik de afgelopen 20 jaar maar aan weinig bijeenkomsten van de NLG-IARF heb deelgenomen. Want er wordt heel wat georganiseerd in de kerkelijke wereld!

Begin vorig jaar kwam Lucie opnieuw op mijn pad met de vraag of ik het penningmeesterschap van haar zou willen overnemen. Na het bereiken van de AOW-gerechtigde leeftijd, eind september a.s., ben ik daartoe graag bereid. Indien de Algemene Ledenvergadering besluit mij deze bestuurstaak toe te vertrouwen, zal Lucie mij met raad en daad terzijde staan, zo heeft zij mij toegezegd.

Marie Louise Dutilh stelt zich voor

Waarom IARF?

Mijn belangstelling voor andere culturen en religies dateert van 1982. Na mijn studie theologie in Leiden studeerde ik een jaar op Princeton Seminary in de VS. Met studenten van over de hele wereld samen leven en studeren was een unieke en inspirerende ervaring voor mij in die tijd. Het jaar daarop deed ik een jaar een klinisch pastorale training in Columbia Medical Center, in hartje Harlem, New York. Patiënten van allerlei culturen en achtergronden werden daar binnen gebracht. Het was ook net in die periode dat de ziekte Aids uitbrak. Het werd een zeer intensief jaar. Vervolgens vertrok ik naar Brazilië waar ik een jaar in Sao Paulo heb gewerkt met kinderen uit de favela's. Daar verdiepte ik me in hun inheemse religies.

Terug in Nederland heb ik een aantal jaren als gemeente predikant gewerkt bij de Remonstranten. Op den duur miste ik daar de diversiteit en ik werd geestelijk verzorger bij Justitie, waar ik weer met veel mensen van andere culturen en religies te maken kreeg. Namens de stichting Epafras bezocht ik de Nederlandse gedetineerden in het buitenland, met name een groot aantal landen in Zuid-Amerika en het Caribisch gebied.

Sinds 2009 werk ik als geestelijk verzorger in een multicultureel verpleeghuis in de Haagse Schilderswijk, samen met mijn collega's imam en pandit. In al mijn ontmoetingen met mensen van over de hele wereld, vaak verkerend in kwetsbare situaties, heb ik altijd geprobeerd om te kijken naar wat ons verbindt (religie is verbinden), om te zoeken naar de essentie waarin we één zijn, over grenzen van ras, cultuur en religie heen. Graag organiseer ik ontmoetingen met mensen van allerlei progressieve religies en zet ik me in voor kwetsbare mensen van wie de rechten worden geschonden.

Jaarvergadering IARF Nederland en interreligieuze Diesviering in Kampen

Zaterdag 20 juni 10.30-12.30 uur: Algemene Ledenvergadering van IARF Nederland in Gebouw De Levensbron, Vloeddijk 62 te Kampen (Overijssel) (inclusief lunch)

Zaterdag 20 juni 2015 van 13.30 tot 14.45 Interreligieuze viering en Dies viering van IARF Nederland rond het thema “Verbinden” in samenwerking met Zinzoekers-IJsseldelta.

Daarna tot 16.30 uur de voorstelling “Dichter bij Elk-ander” door Kirsten Benschop en Rinus van Warven. Plaats: Lutherse Kerk, Burgwal 85, 8261 ES Kampen, vlakbij Gebouw De Levensbron in Kampen.

“Levensbron” – bron van inspiratie en ontmoeting

*Vereeniging van Vrijzinnige Hervormden
te Kampen/Noordoostpolder*

Welkom !

*Vloeddijk 62
8261 GD Kampen*

PROJECT: Dichter bij Elk-ander

Wij mensen gaan zo vaak de verbinding niet aan met ons zelf, met de natuur, met onze medemens, met het hogere. Het lijkt er soms op alsof we alle vormen van verbinding (willen)

mijden. Terwijl we zo'n enorme behoefte hebben aan echt contact, echte verbinding. In het programma 'Dichter bij Elk-ander' proberen Kirsten Benschop en Rinus van Warven dichter bij de ander te zijn. De een door dichtend te verhalen en de ander door verhalend te dichten. Zingevende verhalen, spirituele poëzie, afgewisseld met verbindende muziek. De teksten zijn van Kirsten en Rinus, maar ook van Caithlin Matthews, Neale Donald Walsh, Marcel Messing en niet te vergeten... Charlie Chaplin. Dichter bij Elk-ander, wie wil het

niet...

Naast Kirsten's theatersolo's Spiegeltijd, Adempauze en Wie stenen losbreekt heeft ze nu een nieuwe project, samen met Rinus van Warven. Het is verhalend, inspirerend theater. Wat de voorstellingen van Kirsten anders maakt is dat ze een sterk filosofisch en psychologisch karakter hebben. Zingeving en spiritualiteit spelen een grote rol. Het zijn voorstellingen, die, zoals ze zelf stelt, nét een spade dieper graven.

Boeking en informatie: info@k-ontour.nl

Kirsten:

"Weet jij waar je goed in bent?
Maak er dan juist nu gebruik van,
nu je de tijd hebt.
Ontwikkel je talenten,
ontwikkel ze."

Toneelspelen en schrijven gaan hand in hand bij Kirsten Benschop. Rond haar 13e jaar krijgt zij de smaak van het creatief schrijven te pakken. Een detective, verhalen en poëzie; later gevolgd door toneelscripts, bewerkingen van romans en verhalen. In 2010 is haar eerste zelfgeschreven avondvullende theatersolo een feit. De behoefte 'iets te vertellen', 'een eigen gezicht te laten zien', vertaalt zich in deze theatersolo's.

Voor de zomer zal haar eerste boek 'Spiegeltijd' verschijnen met daarin opgenomen de novelle Spiegeltijd (naar de gelijknamige voorstelling), poëzie en korte filosofische bespiegelingen. Heeft u belangstelling voor een exemplaar, reserveer dat dan nu alvast door middel van een e-mail naar: info@k-ontour.nl

Lutherse Kerk, Burgwal 85, 8261 ES Kampen

international association for

religious freedom

belief with integrity

De IARF is in 1900 opgericht met als doel om mensen te verenigen die zoeken naar “de zuivere religie en de volmaakte vrijheid.” IARF is nu een wereldwijde gemeenschap van organisaties, groepen en individuen met een verschillende godsdienstige of levensbeschouwelijke achtergrond.

De IARF strijdt voor het fundamentele recht op godsdienstvrijheid en bevordert begrip en respect tussen mensen uit verschillende godsdienstige tradities. Er zijn afdelingen in: Bangladesh, Canada, Duitsland, India, Ierland, Japan, Nepal, Nederland, Pakistan, de Filippijnen, Sri Lanka, Thailand, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten.

IARF Nederland

Secretariaat Paduaweg 65, 3734 GJ Den Dolder
tel: 030 2281777, e-mail: iarf-nlg.tre@xs4all.nl

Wordt lid!

Maak € 30 over op rekening 9676 t.n.v. NLG IARF te Amsterdam .

Ook giften zijn welkom. IARF Nederland heeft ANBI status en uw giften zijn aftrekbaar voor de inkomstenbelasting.

IARF

VIGILANCE OVER THE HUMAN RIGHT TO FREEDOM OF BELIEF